

پانویوم - شماره هفت

رازگشایی دانیال ۱۱: خطوط نبوتی از ۱۹۸۹ تا قانون یکشنبه

Jeff Pippenger

2025-03-15

ما در تلاشیم تا در ارتباط با تاریخ پنهان آیهٔ چهل—که نمایانگر سال ۱۹۸۹ تا قانون یکشنبه در ایالات متحده است—همهٔ خطوط باب یازدهم دانیال را یکجا گرد آوریم. رسالت ما به عنوان دانش‌پژوهان نبوت این است که کلام حقیقت را به درستی تقسیم کنیم.

بکوش تا خود را نزد خدا پسندیده بنمایی، کارگری که شرمسار نباشد و کلام حقیقت را به درستی تقسیم کند. دوم تیموتائوس ۱۵:۲.

باب یازدهم دانیال را می‌توان به ده خط نبوی تقسیم کرد. آیات یک تا چهار نمایانگر یک خط نبوی‌اند. آیات پنج تا نه نمایانگر خط دوم‌اند. آیه ده نمایانگر خط سوم است. آیات یازده و دوازده نمایانگر خط چهارم‌اند. خط پنجم آیات سیزده تا پانزده است. خط ششم آیات شانزده تا بیست و دو است. خط هفتم آیات بیست و سه و بیست و چهار است. از آیه بیست و چهار تا آیه سی و یک خط هشتم است. از آیه سی و یک تا چهل خط نهم است، و خط دهم و پایانی آیات چهل تا چهل و پنج است. این ده خط باید خط بر خط بر هم نهاده شوند.

او دانش را به چه کسانی تعلیم دهد؟ و آموزه را به چه کسانی بفهماند؟ به آنان که از شیر گرفته شده‌اند و از پستان‌ها جدا شده‌اند.

زیرا باید فرمان بر فرمان، فرمان بر فرمان؛ سطر بر سطر، سطر بر سطر؛ اندکی اینجا و اندکی آنجا:

زیرا با لب‌های الکن و زبانی دیگر با این قوم سخن خواهد گفت. به آنان گفت: این است آرامش که به آن می‌توانید خستگان را آرام کنید؛ و این است مایه تجدید قوا؛ اما آنان نخواستند بشنوند.

اما کلام خداوند برای ایشان چنین شد: فرمان بر فرمان، فرمان بر فرمان؛ خط بر خط، خط بر خط؛ اندکی اینجا و اندکی آنجا؛ تا بروند و واپس بیفتند و شکسته شوند و در دام افتاده، اسیر شوند. اشعیا ۹:۲۸-۱۳.

هر یک از ده سطر پیش‌گویانه البته به هم مرتبط‌اند، اما در هر سطر می‌توان درون‌مایه‌ای مشخص را تشخیص داد. هرچند هر سطر یک درون‌مایه اصلی دارد، این سطرها حامل بیش از یک گواهی‌اند. قصد دارم درون‌مایه هر یک از آن ده سطر را شناسایی کنم.

سطر اول

و من نیز در سال نخست داریوش مادی، خود، ایستادم تا او را تثبیت و تقویت کنم. و اکنون حقیقت را به تو نشان خواهم داد: اینک، سه پادشاه دیگر در پارس برخوانند خاست؛ و چهارمی بسی غنی‌تر از همهٔ آنان خواهد بود؛ و به قوت ثروتش، همگان را بر ضد مملکت یونان برخواند انگیخت. و پادشاهی نیرومند برخواند خاست که با اقتداری عظیم حکم خواهد راند و مطابق ارادهٔ خود عمل خواهد کرد. و چون برپا شود، پادشاهی‌اش شکسته شده، به سوی چهار باد آسمان تقسیم خواهد شد؛ نه برای نسل او، و نه مطابق با آن اقتداری که او فرمان می‌راند؛ زیرا پادشاهی‌اش برکنده خواهد شد و به دیگرانی غیر از ایشان خواهد رسید. دانیال ۱:۱-۴.

سال نخست داریوش پایان هفتاد سال را نشان می‌دهد و بدین‌سان زمان نبوی پایان را مشخص می‌کند. در آیه سه، اسکندر کبیر پادشاهی جهان‌گیر خود را برپا می‌کند، و در آیه چهار، قرار بود پادشاهی او برکنده و به چهار باد تقسیم شود. به کار گرفتن داریوش به‌عنوان زمان پایان در سال ۱۹۸۹ به ما اجازه می‌دهد پادشاهانی را که در آیه دو ذکر شده‌اند بشماریم. هنگامی که جبرئیل در آیه یک می‌گوید: «و نیز در سال نخست داریوش»، دارد ادامه می‌دهد آنچه را که در آغاز رؤیا - که از فصل ده آغاز شد - به دانیال خبر داده بود.

در سال سوم کوروش پادشاه پارس، امری به دانیال، که نامش بلطشصر بود، مکشوف شد؛ و آن امر راست بود، اما زمان مقرر طولانی بود؛ و او آن را فهمید و رؤیا را درک کرد. دانیال ۱۰:۱.

نشانه‌ی راهی که نمایانگر «وقت آخر» است، حاوی دو نماد است. در خط نبوی موسی، «وقت آخر» با تولد هارون فرا رسید و سه سال بعد، تولد موسی رخ داد. هارون و موسی، در تاریخ خود، نماد دوگانه «وقت آخر» اند و پیش‌نمونه تولد یحیی تعمیددهنده و شش ماه پس از او، عیسی به‌شمار می‌روند. «وقت آخر» در سال ۱۷۹۸ با په اسارت درآمدن پاپ رم نشان‌گذاری شد؛ او سپس در سال ۱۷۹۹ در اسارت درگذشت. از «سال اول داریوش مادی» تا «سال سوم کوروش، پادشاه پارس»؛ داریوش و کوروش نمایانگر «وقت آخر» در سال ۱۹۸۹ هستند، زیرا همه انبیا بیش از روزگاری که در آن می‌زیستند، از ایام آخر سخن می‌گویند.

اکنون همه اینها برای آنان به عنوان نمونه رخ داد؛ و برای تذکر ما نوشته شد، برای ما که پایان‌های جهان فرا رسیده است. اول قرن‌تین ۱۰:۱.

داریوش و کوروش در سال 1989 نمایانگر رونالد ریگان و جورج بوش پدرند. هر دو در آن سال رئیس‌جمهور بودند. آیه یکم باب یازدهم، تاریخ رؤیا را سال سوم کوروش می‌داند که نمایانگر جورج بوش پدر است؛ همان‌گونه که کوروش در پی داریوش آمد، او نیز در پی ریگان آمد. آیه دوم اعلام می‌کند که هنوز سه پادشاه برخواهند خاست و چهارمی به‌مراتب ثروتمندتر از همه آنان است. "وقت آخر" نهایی در باب یازدهم در سال 1989 آغاز می‌شود و بیان می‌کند که پس از جورج بوش پدر، هنوز سه پادشاه برخواهند خاست؛ و بدین‌سان سه رئیس‌جمهور پس از بوش پدر را معین می‌سازد. آن سه پادشاه عبارت بودند از بیل کلینتون، جورج بوش پسر و باراک اوباما؛ و آنگاه ثروتمندترین رئیس‌جمهور، دونالد ترامپ، "به نیروی خویش" و "به سبب ثروتش، همگان را بر ضد مملکت یونان برخواهد انگیخت".

آیه سوم سپس اسکندر کبیر را معرفی می‌کند و از این رو نماد آخرین رهبر سازمان ملل متحد است که در ایام آخر با دستگاه پاپی متحد می‌شود، اما او نیز همچون دستگاه پاپی به پایان خود می‌رسد. سازمان ملل متحد پادشاهی هفتم است که در مکاشفه یوحنا باب هفدهم به صورت ده پادشاه به تصویر کشیده شده، و ده پادشاه متحد موافقت می‌کنند که پادشاهی هفتم خود را برای یک ساعت نمادین به وحش پاپی واگذارند.

و آن ده شاخی که دیدی ده پادشاه‌اند که هنوز پادشاهی نیافته‌اند؛ اما برای ساعتی با آن وحش چون پادشاهان قدرت می‌یابند. آنان یکدل‌اند و قدرت و توان خود را به وحش خواهند سپرد. آنان با بره جنگ خواهند کرد و بره بر ایشان پیروز خواهد شد، زیرا او خداوند خداوندان و پادشاه پادشاهان است؛ و آنان که با او هستند، خوانده‌شدگان و برگزیدگان و وفاداران‌اند. مکاشفه 14-17:12.

آن ده پادشاه در آیات سه و چهار نمایانده شده‌اند و نیز در تاریخ ظهور و سقوط اسکندر کبیر که در قرن چهارم آن آیات را تحقق بخشید. یونان سومین پادشاهی در نبوت‌های کتاب مقدس است و نماد اژدها به‌شمار می‌رود؛ یک‌سوم اتحاد سه‌گانه‌ی اژدها، وحش و پیامبر دروغین. بر بالای صلیب، عبارت

«پادشاه یهودیان» به عبری، لاتین و یونانی نوشته شد؛ که نمایانگر یهودیان، رومیان و دیگر انبوه مردمان از سایر ملت‌ها بود که در عید فصیح در اورشلیم حضور داشتند. یونانیان نمایانگر اژدها هستند، رومیان نمایانگر وحش‌اند، و یهودیان پیامبر دروغین بودند.

چهار آیه نخست فصل یازدهم، پایان قدرت اژدهای زمینی را که با قدرت پاپی زنا می‌کند، در حالی که مهلت بشر به پایان می‌رسد، نشان می‌دهند. آیات سه و چهار، خیزش و سقوط نهایی آخرین تجلی یک قدرت اژدهای زمینی را نشان می‌دهند. این آیات با شش آیه پایانی که پایان وحش را که با پادشاهان زمین زنا می‌کند مشخص می‌کنند، همپوشانی دارند. آغاز و پایان فصل یازدهم، برهه‌ای از تاریخ را مشخص می‌کنند که در آن دشمنان خدا به فرجام خود می‌رسند و هیچ‌کس به یاری‌شان نمی‌آید. چهار آیه نخست، در همسویی با شش آیه آخر، بدین‌سان نمادپردازی ده فرمان را بازمی‌تابانند: لوحی برای چهار فرمان نخست و لوحی برای شش فرمان آخر، و در عین حال، عدد ده را نیز به‌عنوان نماد آزمون نشان می‌دهند.

چهار آیه نخست آغازی را بازنمایی می‌کنند که ضمن به‌تصویر کشیدن پایان، پیام را چنان استوار می‌سازد که آغاز آن در «زمان پایان» در سال ۱۹۸۹ باشد. این آیات دوره‌ای از ۱۹۸۹ تا پایان مهلت آزمایشی انسان را نمایندگی می‌کنند و از این رو پیام شش آیه پایانی را خلاصه می‌کنند؛ یعنی همان افزایش معرفتی که در ۱۹۸۹ مهرش گشوده شد و رویدادهای مرتبط با پایان مهلت آزمایشی را مشخص می‌کند.

آیات تکیه‌گاه پیشگویانه‌ای فراهم می‌کنند تا دریابیم که از سال ۱۹۸۹ به بعد در مجموع هشت رئیس‌جمهور خواهند بود، و هشتمی از آن هفت رئیس‌جمهور پیشین است؛ از این رو، این فراز را با معمای «هشتمی که از آن هفت‌تاست» به هم پیوند می‌دهد؛ ویژگی‌ای پیشگویانه که در روزهای آخر حقیقت حاضر به شمار می‌آید.

مضمونی که از این آیات فهمیده می‌شود، نابودی نهایی قدرت اژدهاست که با فاحشه‌ صور زنا می‌کند. آن فاحشه با همه پادشاهان زمین زنا می‌کند؛ اما همان‌گونه که فرانسه باستان در سال ۴۹۶، هنگامی که کلوویس تخت خود را به مقام پاپی تقدیم کرد، نخست‌زاده کلیسای کاتولیک شد، به همان‌سان، وحش زمین ایالات متحده نیز در هنگام قانون یکشنبه نخستین پادشاهان خواهد بود که با آن فاحشه زنا می‌کند. چنان‌که در شش آیه پایانی، چهار آیه آغازین نیز هر سه قدرتی را که جهان را به سوی آرمادگون می‌کشانند، معرفی و برجسته می‌سازند؛ لیکن درون‌مایه چهار آیه نخست، قدرت اژدهاست که در قالب یونان و اسکندر کبیر نمود یافته است.

ریگان فرایند هشت رئیس‌جمهوری را آغاز کرد که اکنون به آخرین آن‌ها رسیده است. رئیس‌جمهور هشتم تصویر وحش را برپا خواهد کرد و قانون یکشنبه را در ایالات متحده به اجرا خواهد گذاشت، و در عین حال برای توافقی میانجی‌گری خواهد کرد که او را رئیس سازمان ملل متحد می‌کند؛ سازمانی که در همان زمان به بهانه حل جنگ‌افروزی رو به افزایش اسلام رادیکال وارد یک رابطه کلیسا و دولت جهانی خواهد شد.

گذار ایالات متحده، که همان وحش زمین باب سیزدهم مکاشفه است، از پادشاهی ششم نبوت کتاب مقدس به سوی رأس پادشاهی هفتم نبوت کتاب مقدس، در حالی که رابطه نامشروع با پادشاهی هشتم نبوت کتاب مقدس را به سرانجام می‌رساند، از آیه یک که سال ۱۹۸۹ را مشخص می‌کند، از خلال رؤسای جمهوری که به قانون یکشنبه در ایالات متحده منتهی می‌شوند، به تصویر کشیده شده است، و سپس بلافاصله پادشاه نیرومندی را که برمی‌خیزد شناسایی می‌کند. آن پادشاه نیرومند ترامپ است که کنترل سازمان ملل متحد را به دست می‌گیرد؛ سازمانی که او اکنون در حال برچیدن آن پیشاپیش خواسته‌هایش است.

خط دوم

آیات پنج تا نه بیانگر نخستین اشاره و شرح جزء به جزء نبرد میان پادشاهان شمال و جنوب هستند؛ نبردی که سراسر فصل آن را به عنوان پس زمینه نبوتی اصلی به کار می‌گیرد. آیه پنج موضوع این بخش را طرح می‌کند.

و پادشاه جنوب نیرومند خواهد شد، و یکی از امیران او نیز؛ و او از وی نیرومندتر شده، سلطنت خواهد کرد؛ و سلطنت او سلطنتی عظیم خواهد بود. دانیال ۱۱:۵.

بطلمیوس اول سوتر و سلوکوس اول نیکاتور در آن آیه به تصویر کشیده شده‌اند. هر دو، هر یک، یکی از چهار «دیادوخی» (به معنای «جانشین») پادشاهی اسکندر بودند. سلوکوس نخستین «پادشاه شمال» در فصل یازدهم است، و مطابق با دیدگاه روم بت پرست، روم پاپی و روم مدرن، سلوکوس تنها پس از سه پیروزی اصلی یا رویداد محوری به عنوان پادشاه شمال نبوی تثبیت شد: بازپس‌گیری بابل به دست او در ۳۱۲ پیش از میلاد، نبرد ایپسوس در ۳۰۱ پیش از میلاد، و نبرد کورپدیوم در ۲۸۱ پیش از میلاد. این رویدادها رقیبان اصلی او را شکست دادند، امپراتوری اش را گسترش دادند و سلطه‌اش را در منطقه استحکام بخشیدند.

خط دوم با تمایزگذاری شاهان شمال و جنوب از هر یک از دیگر جانشینان (Diadochi) پادشاهی تقسیم‌شده اسکندر آغاز می‌شود. در آغاز، تصریح می‌گردد که شاه شمال تنها پس از سه فتح اقتدار می‌یابد. سپس، در تاریخ کشمکش برای سلطه که پس از مرگ اسکندر و در آیات شش تا نه روایت شده است، می‌توان دوره‌ای را شناسایی کرد که با براندازی شاه شمال به دست شاه جنوب پایان می‌پذیرد. این نخستین سه باری است در باب یازدهم که شاه جنوب بر شاه شمال چیره می‌شود. این سه، سه گواه درونی در خود باب فراهم می‌آورند که به روشنی نشانه‌های راه تاریخ را که به پیروزی شاهی از جنوب بر شاهی از شمال منتهی می‌شود، تعیین می‌کنند.

و پادشاه جنوب نیرومند خواهد شد، و یکی از سردارانش نیز؛ و آن سردار از او نیرومندتر شده، فرمانروایی به دست خواهد گرفت؛ و فرمانروایی او فرمانروایی بزرگی خواهد بود. و پس از گذشت سال‌ها، آنان با هم متحد خواهند شد؛ زیرا دختر پادشاه جنوب نزد پادشاه شمال خواهد آمد تا پیمانی برقرار کند؛ اما قدرتش پایدار نخواهد ماند؛ نه او برجا خواهد ماند و نه نیروی او؛ بلکه او تسلیم خواهد شد، و نیز کسانی که او را آوردند، و پدرش که او را زاد، و آن که در این ایام او را تقویت کرد. اما از شاخه‌ای از ریشه‌های او کسی در جای او برخواهد خاست، که با سپاهی خواهد آمد و به دژ پادشاه شمال داخل خواهد شد، بر آنان خواهد تاخت و چیره خواهد شد؛ و نیز خدایانشان را، با شاهزادگان‌شان و ظروف گران‌بهای نقره و طلاشان، به اسارت به مصر خواهد برد؛ و او بیش از پادشاه شمال خواهد پایید. پس پادشاه جنوب به قلمرو او خواهد آمد و به سرزمین خود بازخواهد گشت. دانیال ۱۱:۵-۹.

تحقق تاریخی آیات، الگویی برای تحقق پیش‌گویانه هزار و دویست و شصت سال حکومت پاپی که در آیات سی و یک تا چهل شناسایی شده است، و الگوی پیش‌گویانه‌ای برای تحقق آیه یازدهم، که نخستین بار در سال ۲۱۷ پیش از میلاد در نبرد رافیا تحقق یافت، فراهم می‌کند. آن سه شاهد ویژگی‌های جنگ اوکراین را نشان می‌دهند، که در آن پوتین، آخرین پادشاه جنوب، بر ارتش نیابتی پادشاه پاپی شمال پیروز خواهد شد.

موضوع خط دوم تاریخ نبوتی این است که چگونه زخم مرگبار در سال ۱۷۹۸ بر پاپیت وارد آمد، چنان‌که در آیات پنج تا نه و نیز نبرد رافیا در آیه یازدهم نشان داده شده است. پادشاه جنوب، که همان مصر است، قدرت ازدهاست.

ای پسر انسان، روی خود را بر ضد فرعون، پادشاه مصر، بگردان و بر ضد او و بر ضد تمام مصر نبوت کن. بگو: خداوند یهوه چنین می‌فرماید: اینک من بر ضد تو هستم، ای فرعون، پادشاه مصر، اژدهای بزرگ که در میان نهرهایش آرمیده است و گفته است: «نهر من از آن خود من است و آن را برای خود ساخته‌ام.» حزقیال ۲۹:۳، ۳.

سه تصویر از غلبه پادشاه جنوب بر پادشاه شمال در باب یازده، با هم ترکیب می‌شوند تا سقوط نهایی پادشاه شمال را در آیه چهل و پنج مشخص کنند.

و خیمه‌های قصر خود را میان دریاها بر کوه مقدس مجید برپا خواهد کرد؛ اما به پایان خود خواهد رسید و هیچ‌کس یاری‌اش نخواهد کرد. دانیال ۱۱:۴۵

سه عبارت در باب یازدهم هست که نشان می‌دهند پادشاهی از جنوب پادشاهی از شمال را شکست می‌دهد، اما وقتی پادشاه شمال به پایان خود می‌رسد و هیچ‌کس یاری‌اش نمی‌کند، این چندان آشکار نیست. اما کتاب مکاشفه تصریح می‌کند که این قدرت اژدهاست که با خوردن گوشت او و سوزاندنش با آتش، او را سرنگون می‌کند. وقتی قدرت اژدها بر اساس کتاب مکاشفه شناخته شود، می‌توانیم پادشاهان را ببینیم؛ همان‌ها که هم اژدها هستند و هم پادشاه جنوب، که در آیه چهل و پنج قرار است پادشاه شمال را به زیر بکشند. سه شاهد مستقیم در این باب که همگی به تحقق کامل خود شهادت می‌دهند، چنان‌که از طریق پیوند کتاب‌های دانیال و مکاشفه نمایان شده است.

پادشاه پاپی مدرن شمال در آیه چهل و پنج، بی‌آن‌که کسی یاری‌اش کند، به پایان کار خود می‌رسد، و کتاب مکاشفه نشان می‌دهد که چگونه قدرت پاپی به دست قدرت اژدها به پایان می‌رسد.

و آن ده شاخی که بر آن وحش دیدی، همین‌ها از آن روسپی نفرت خواهند داشت و او را ویران و عربان خواهند کرد، و گوشتش را خواهند خورد و او را با آتش خواهند سوزاند. زیرا خدا در دل‌هایشان نهاده است که اراده او را به انجام رسانند و هم‌داستان شوند و پادشاهی خود را به آن وحش بسپارند، تا سخنان خدا تحقق یابد. مکاشفه ۱۷:۱۶، ۱۷.

ده پادشاه، پادشاه پاپی شمال را با آتش می‌سوزانند و گوشت او را می‌خورند. پادشاهان روزهای آخر، قدرت اژدها هستند.

پادشاهان و حاکمان و والیان، داغ دجال را بر خود نهاده‌اند و همچون اژدهایی تصویر شده‌اند که برمی‌خیزد تا با مقدسان — با آنان که احکام خدا را نگاه می‌دارند و ایمان عیسی را دارند — بجنگد. در دشمنی‌شان با قوم خدا، خود را نیز گناهکار انتخاب براباس به جای مسیح نشان می‌دهند. شهادت‌ها برای خادمان، ۳۸.

ده پادشاه همان قدرت اژدها هستند که پادشاهی یونان و اسکندر نیز نماینده آن‌اند. آن پادشاهان پادشاهان جنوب‌اند، زیرا فرعون، پادشاه مصر، نماینده آنان است. آنان گوشت او را خواهند خورد، زیرا آنان همان «سگ‌های» نبوتی نیز هستند که مزمورنویس آنان را «مجمع شیریران» می‌نامد.

زیرا سگ‌ها مرا احاطه کرده‌اند؛ جماعت شیریران مرا دربر گرفته‌اند؛ دست‌ها و پاهایم را سوراخ کرده‌اند. می‌توانم همه استخوان‌هایم را بشمارم؛ به من می‌نگرند و خیره می‌شوند. جامه‌هایم را میان خود تقسیم می‌کنند و بر ردایم قرعه می‌اندازند. مزمور ۱۶:۲۲-۱۸.

پاپیت در آیه چهل و پنج پادشاه شمال است، و در کلیسای تیاتیره، ایزابل نمایانگر پاپیت است.

لیکن چند چیز بر تو دارم، زیرا آن زن ایزابل را که خود را نبییه می‌خواند اجازه می‌دهی تا تعلیم دهد و بندگان مرا بفریبد تا زنا کنند و از چیزهایی که برای بت‌ها قربانی شده است بخورند. و به او فرصت دادم تا از زناکاری‌اش توبه کند؛ اما توبه نکرد. اینک او را بر بستر می‌افکنم و آنان را که با

او زنا می‌کنند، مگر آنکه از اعمال خود توبه کنند، به تنگی عظیم دچار خواهیم ساخت. مکاشفه
۲۰:۲۲-۲۳.

داوری ایزابل زمانی تحقق می‌یابد که سگ‌ها او را بخورند.

و خداوند درباره ایزابل نیز فرمود: سگ‌ها ایزابل را نزد دیوار یزرعیل خواهند خورد. اول پادشاهان
۲۱:۲۳

سگ‌ها روم بت‌پرستانند، همان قدرت اژدها، زیرا این روم بت‌پرست بود که مسیح را مصلوب کرد.

در رنج‌های مسیح بر صلیب، نبوت تحقق یافت. قرن‌ها پیش از مصلوب شدن، نجات‌دهنده
پیش‌گویی کرده بود که چه رفتاری با او خواهد شد. او گفت: «سگ‌ها مرا احاطه کرده‌اند؛ جماعت
شریران مرا در بر گرفته‌اند؛ دست‌ها و پاهایم را سوراخ کردند. می‌توانم همه استخوان‌هایم را
بشمارم؛ بر من می‌نگزند و خیره می‌شوند. لباس‌هایم را میان خود قسمت می‌کنند و بر ردای من
قرعه می‌اندازند.» مزمو ۱۶:۲۲-۱۸. پیش‌گویی درباره لباس‌های او بدون مشورت یا دخالت
دوستان یا دشمنان آن مصلوب تحقق یافت. لباس‌های او به سربازانی داده شد که او را بر صلیب
می‌خکوب کرده بودند. مسیح نزاع مردان را هنگامی که لباس‌ها را میان خود تقسیم می‌کردند،
می‌شنید. پیراهن او یکپارچه و بی‌درز بافته شده بود، و گفتند: «آن را ندریم، بلکه برای آن قرعه
ببندازیم تا از آن چه کسی باشد.» اشتیاق اعصار، ۷۴۶.

ده پادشاه، که همان سگ‌ها هستند، که مجمع شریران‌اند، که یونان و مصرند، همچنین آن فاحشه را با
آتش خواهند سوزاند.

و دختر هر کاهنی، اگر خود را به فحشا آلوده کند، پدر خود را بی‌حرمت می‌سازد؛ او باید با آتش
سوزانده شود. لاویان ۲۱:۹

ده پادشاه آن روسپی را به آتش می‌کشند، زیرا او ادعا می‌کند که کاهنه است اما روسپی است.

و در آن روز واقع خواهد شد که صور، هفتاد سال، بر حسب ایام یک پادشاه، به فراموشی سپرده
خواهد شد؛ و پس از پایان هفتاد سال، صور چون فاحشه‌ای آواز خواهد خواند. ای فاحشه‌ای که به
فراموشی سپرده شده‌ای، بریطی بگیر و در شهر گردش کن؛ نغمه‌ای دلنشین بنواز، سرودهای
بسیار بخوان، تا به یاد آورده شوی. و واقع خواهد شد که پس از پایان هفتاد سال، خداوند از صور
تفقد خواهد نمود، و او به مزد خویش بازخواهد گشت، و با همه ممالک جهان بر روی زمین زنا
خواهد کرد. اشعیا ۱۵:۲۳-۱۷.

در آیات پنج تا نه، و آیات سی‌ویک تا چهل، شاهی می‌یابیم بر اینکه پایت به دست قدرت اژدها به
پایان خود می‌رسد. این اصل نیز در جنگ اوکراین در حال تحقق است. این سه شاهد ما را آگاه
می‌سازند که پادشاه شمال در آیه چهل‌وپنج به پایان خود می‌رسد و هیچ‌کس یاریگر او
نخواهد بود، اژدها گوشت او را خواهد خورد و او را با آتش خواهد سوزاند. بنا بر شهادت سه شاهد،
انگیزه اقدام اژدها شامل پیمانی شکسته نیز خواهد بود.

در آیات پنج تا نه، جنگ دوم سوری در ۲۵۳ پیش از میلاد با پیمانی پایان یافت. این جنگ در ۲۶۰ پیش از
میلاد آغاز شده بود و هفت سال پس از آغاز جنگ دوم سوری، پیمان صلحی برقرار شد بدین‌سان که
پادشاه جنوب دختری را به پادشاه شمال سپرد تا او با دختر پادشاه جنوب ازدواج کند و از رهگذر اتحاد
زناشویی صلح برقرار گردد. هفت سال پس از آن ازدواج، در ۲۴۶ پیش از میلاد، پادشاه شمال همسر
جنوبی را کنار نهاد و زن نخستین خود را، که هنگام ازدواج با شاهزاده بانوی مصری کنار گذاشته بود،
به جای خود بازگرداند. انگیزه پادشاه جنوب برای یورش به پادشاهی شمال و دستگیری پادشاه شمال،

نقض پیمان بود.

آن پیمان شکسته ناماد معاهده شکسته تولنتینو در سال ۱۷۹۷ بود که انگیزه لازم را برای ناپلئون فراهم آورد تا در ۱۷۹۸ پاپ را به اسارت گیرد، همان‌گونه که بطلمیوس در سال ۲۴۶ پیش از میلاد با سلوکوس کرده بود. هنگامی که بطلمیوس سوم پس از پیروزی بر امپراتوری سلوکی شمالی تحت سلطه سلوکوس دوم به مصر بازگشت، چنان گنجینه‌های فراوانی با خود به مصر باز آورد که مصریان لقب «اوترگنس» (به معنای «نیکوکار») را، به پاس بازگرداندن «خدایان اسیر»شان پس از سالیان بسیار، به بطلمیوس سوم اعطا کردند.

اما از شاخه‌ای از ریشه‌های او، کسی بر جای او برخواهد خاست؛ او با لشکری خواهد آمد، به دژ پادشاه شمال داخل خواهد شد، بر آنان حمله خواهد کرد و پیروز خواهد شد. همچنین خدایانشان را، همراه با سرورانشان و ظروف گران‌بهای نقره و طلاشان، به اسارت به مصر خواهد برد؛ و عمرش از پادشاه شمال درازتر خواهد بود. دانیال ۱۱:۷، ۸.

وقتی ناپلئون در ۱۷۹۸ پاپ را به اسارت گرفت، گنجینه‌های واتیکان را غارت کرد و آن‌ها را به فرانسه بازگرداند؛ چنان‌که بطلمیوس سوم پیش‌نمونه آن بود؛ او گنجینه‌ها و نیز سلوکوس دوم را با خود به مصر برد، و همان‌جا سلوکوس دوم بر اثر سقوط از اسب درگذشت. این امر به‌گونه‌ای نمادین بر جدا ساختن پاپیت از وحش در ۱۷۹۸ و نیز مرگ پاپ در ۱۷۹۹ دلالت داشت. پاپیت در مکاشفه باب هفدهم همان زنی است که بر وحش سوار است، و شکست، اسارت و سپس مرگ سلوکوس بر اثر سقوط از اسب، به‌گونه‌ای نمادین سلب اقتدار مدنی پاپیت به دست ناپلئون را می‌نمایاند (اقتداری که در مکاشفه باب هفدهم به صورت وحش بازنمایی شده است).

پس او مرا در روح به بیابان برد، و زنی را دیدم که بر حیوانی ارغوانی‌رنگ نشسته بود، پر از نام‌های کفرآمیز، که هفت سر و ده شاخ داشت. ... و فرشته به من گفت: چرا تعجب کردی؟ راز آن زن و آن حیوان را که او را حمل می‌کند و هفت سر و ده شاخ دارد، به تو خواهم گفت. ... و آن زنی که دیدی همان شهر بزرگ است که بر پادشاهان زمین سلطنت می‌کند. مکاشفه ۱۷:۳، ۷، ۱۸.

آیات پنج تا نه، جنگ میان پادشاه شمال و جنوب را در باب یازدهم معرفی می‌کند. آیه پنج، روم را به‌عنوان پادشاه شمال تثبیت می‌کند، زیرا مشخص می‌کند که پادشاه شمال پیش از آن‌که به فرمانروایی مطلق برسد، سه منطقه جغرافیایی را فتح خواهد کرد. این آیات ساختار نبوی‌ای را فراهم می‌آورند که دوره‌ای را ترسیم می‌کند که در آن پادشاه شمال سلطنت می‌کند اما به پایان خود می‌رسد. این همان مینا و وعده باب یازدهم است. موضوع این خط سیر، زخم مهلک پادشاه پاپی شمال است، یا همان‌گونه که آیه چهل‌وپنج می‌گوید: «او به پایان خود می‌رسد و کسی یاری‌اش نمی‌کند.» این حقیقت، حقیقت حاضر روزهای آخر است.

در مقاله بعدی ادامه خواهیم داد.